

Orientări

Orientările 9/2020 privind obiecția relevantă și motivată în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679

Versiunea 2.0

Adoptată la 9 martie 2021

Tabelul versiunilor

Versiunea 1.0	8 octombrie 2020	Adoptarea orientărilor pentru consultarea publică
Versiunea 2.0	9 martie 2021	Adoptarea orientărilor în urma consultării publice

Cuprins

1	GENERALITĂȚI.....	4
2	CONDIȚII PENTRU FORMULAREA UNEI OBIECȚII „RELEVANTE ȘI MOTIVATE”	6
2.1	„Relevantă”	6
2.2	„Motivată”	7
3	FONDUL OBIECȚIEI	8
3.1	Existența unei încălcări a RGPD și/sau conformitatea cu RGPD a măsurilor preconizate	8
3.1.1	Existența unei încălcări a RGPD.....	8
3.1.2	Conformitatea cu RGPD a măsurilor preconizate în proiectul de decizie în ceea ce privește operatorul sau persoana împuternicită de operator	11
3.2	Importanța riscurilor prezentate de proiectul de decizie în ceea ce privește drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate și, după caz, libera circulație a datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii	12
3.2.1	Semnificația expresiei „importanța riscurilor”	12
3.2.2	Riscuri pentru drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate	12
3.2.3	Riscuri pentru libera circulație a datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii Europene	13

Comitetul european pentru protecția datelor

având în vedere articolul 70 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (denumit în continuare „RGPD”),

având în vedere Acordul privind SEE, în special anexa XI și Protocolul 37 la acesta, astfel cum a fost modificat prin Decizia nr. 154/2018 a Comitetului mixt al SEE din 6 iulie 2018¹,

având în vedere articolele 12 și 22 din Regulamentul său de procedură,

ADOPTĂ URMĂTOARELE ORIENTĂRI

1 GENERALITĂȚI

1. În cadrul mecanismului de cooperare prevăzut de RGPD, autoritățile de supraveghere au obligația să „își comunic[e] reciproc toate informațiile relevante” și să coopereze „în încercarea de a ajunge la un consens”². Această obligație de cooperare se aplică în toate etapele procedurii, începând cu etapa inițierii cazului și continuând pe parcursul întregului proces decizional. Prin urmare, ajungerea la un acord în ceea ce privește soluționarea cazului reprezintă obiectivul final al întregii proceduri instituite prin articolul 60 din RGPD. În situațiile în care autoritățile de supraveghere nu ajung la un consens, articolul 65 din RGPD conferă CEPD competența de a adopta decizii obligatorii. Cu toate acestea, schimbul de informații și consultarea dintre autoritatea de supraveghere principală și autoritățile de supraveghere vizate permit adesea ajungerea la un acord în primele etape ale cazului.
2. În conformitate cu articolul 60 alineatele (3) și (4) din RGPD, autoritatea de supraveghere principală trebuie să transmită un proiect de decizie autorităților de supraveghere vizate, care își pot exprima ulterior o obiecție relevantă și motivată într-un anumit termen (patru săptămâni)³. La primirea unei obiecții relevante și motivate, autoritatea de supraveghere principală are la dispoziție două opțiuni. În cazul în care nu dă curs obiecției relevante și motivate sau consideră că obiecția nu este relevantă sau motivată, aceasta sesizează comitetul în cadrul mecanismului pentru asigurarea coerenței. În cazul în care, dimpotrivă, autoritatea de supraveghere principală dă curs obiecției și emite proiectul de decizie revizuit, autoritățile de supraveghere vizate pot formula o obiecție relevantă și motivată cu privire la proiectul de decizie revizuit pe parcursul unei perioade de două săptămâni.
3. Atunci când autoritatea de supraveghere principală nu dă curs unei obiecții sau o respinge ca nefiind relevantă sau motivată și, prin urmare, prezintă chestiunea comitetului în conformitate cu articolul 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD, comitetului îi revine obligația de a adopta o decizie obligatorie cu privire la faptul dacă obiecția este „relevantă și motivată” și, în caz afirmativ, cu privire la toate chestiunile care fac obiectul obiecției.

¹ Trimiterile la „statele membre” din prezentul document trebuie înțelese ca trimiteri la „statele membre ale SEE”.

² Regulamentul (UE) 2016/679, denumit în continuare „RGPD”, articolul 60 alineatul (1).

³ Este posibil ca autoritățile de supraveghere vizate să își retragă obiecțiile formulate anterior.

4. Prin urmare, unul dintre elementele-cheie care indică absența unui consens între autoritatea de supraveghere principală și autoritățile de supraveghere vizate este conceptul de „obiecție relevantă și motivată”. Scopul prezentului document este de a furniza orientări cu privire la acest concept și vizează stabilirea unei interpretări comune a sintagmei „relevantă și motivată”, inclusiv a criteriilor care trebuie avute în vedere atunci când se evaluează dacă o obiecție „demonstrează în mod clar importanța riscurilor pe care le prezintă proiectul de decizie” (articolul 4 punctul 24 din RGPD).
5. La articolul 4 punctul 24 este definită „obiecția relevantă și motivată” care „înseamnă o obiecție la un proiect de decizie în scopul de a stabili dacă există o încălcare a prezentului regulament sau dacă măsurile preconizate în ceea ce privește operatorul sau persoana împuternicită de operator respectă prezentul regulament, care demonstrează în mod clar importanța riscurilor pe care le prezintă proiectul de decizie în ceea ce privește drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate și, după caz, libera circulație a datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii”.
6. Acest concept este utilizat ca **prag** în cazurile în care autoritățile de supraveghere vizate intenționează să exprime obiecții cu privire la un proiect de decizie (revizuit) care urmează să fie adoptat de autoritatea de supraveghere principală în temeiul articolului 60 din RGPD. Întrucât lipsa unei interpretări clare a ceea ce înseamnă „conținutul unei obiecții relevante și motivate” prezintă riscul de a genera neînțelegeri și aplicarea inconsecventă de către autoritățile de supraveghere, legiuitorul UE a sugerat că CEPD ar trebui să adopte orientări cu privire la acest concept (finalul considerentului 124 din RGPD).
7. Pentru a respecta pragul prevăzut la articolul 4 punctul 24 din RGPD, o contribuție transmisă de o autoritate de supraveghere vizată ar trebui, în principiu, să menționeze în mod explicit fiecare element al definiției în legătură cu fiecare obiecție specifică. Prin urmare, **obiecția urmărește, în primul rând, să sublinieze modul și motivul pentru care, potrivit autorității de supraveghere vizate, proiectul de decizie nu abordează în mod adecvat cazul de încălcare a RGPD și/sau nu prevede măsuri adecvate împotriva operatorului sau a persoanei împuternicite de operator în lumina demonstrării riscurilor pe care un astfel de proiect de decizie, dacă ar rămâne nerevizuit, le-ar implica pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate și pentru libera circulație a datelor cu caracter personal pe teritoriul Uniunii, după caz**. O obiecție exprimată de o autoritate de supraveghere vizată ar trebui să indice fiecare parte a proiectului de decizie în care se consideră că există deficiențe, erori sau în care lipsesc anumite elemente necesare, fie făcând trimitere la anumite articole/alineate, fie prin alte indicații clare și arătând de ce astfel de aspecte trebuie considerate „relevante”, astfel cum se explică mai jos. Propunerile de modificare formulate în cadrul obiecției ar trebui să vizeze remedierea acestor potențiale erori.
8. Într-adevăr, **gradul de detaliu al obiecției și profunzimea analizei incluse în aceasta pot fi afectate de gradul de detaliu al conținutului proiectului de decizie și de gradul de implicare a autorității de supraveghere vizate** în cadrul procesului de elaborare a proiectului de decizie emis de autoritatea de supraveghere principală. Prin urmare, standardul „obiecțiilor relevante și motivate” se bazează pe ipoteza că obligația autorității de supraveghere principale de a comunica toate informațiile relevante⁴ este respectată, permițând autorității (autorităților) de supraveghere vizată (vizate) să aibă o înțelegere aprofundată în ceea ce privește cazul și, prin urmare, să exprime o obiecție solidă și bine motivată. În acest scop, ar trebui să se țină seama și de necesitatea ca fiecare măsură obligatorie din punct de vedere juridic luată de autoritățile de supraveghere „să furnizeze motivele pentru care s-a luat măsura” (a se vedea considerentul 129 din RGPD). Prin urmare, gradul de implicare a autorității de supraveghere vizate de către autoritatea de supraveghere principală în procesul de elaborare a

⁴ În conformitate cu articolul 60 alineatul (1) din RGPD.

proiectului de decizie, în cazul în care acesta conduce la o cunoaștere insuficientă a tuturor aspectelor cazului, poate fi considerat un element de determinare a gradului de detaliu al obiecției relevante și motivate într-un mod mai flexibil.

9. În primul rând, CEPD ar dori să sublinieze faptul că toate autoritățile de supraveghere implicate (autoritatea de supraveghere principală și autoritățile de supraveghere vizate) ar trebui să se concentreze pe eliminarea oricăror deficiențe ale procesului de obținere a unui consens, astfel încât proiectul de decizie să fie elaborat în mod consensual. Deși recunoaște că formularea unei obiecții nu este instrumentul cel mai recomandat pentru a remedia un grad insuficient de cooperare în etapele preliminare ale procedurii ghișeului unic, CEPD recunoaște totuși că aceasta este o opțiune deschisă autorităților de supraveghere vizate. Aceasta ar fi o soluție de ultimă instanță și pentru a remedia (presupusele) deficiențe în ceea ce privește implicarea autorităților de supraveghere principale în procesul care ar fi trebuit să conducă la un proiect de decizie bazat pe consens, inclusiv în ceea ce privește motivarea juridică și domeniul de aplicare al investigațiilor efectuate de autoritatea de supraveghere principală cu privire la cazul de față.
10. RGPD prevede ca autoritatea de supraveghere vizată să își justifice poziția cu privire la proiectul de decizie al autorității de supraveghere principale prin prezentarea unei obiecții „relevante” și „motivate”. Este esențial să se țină seama de faptul că cele două criterii „motivată” și „relevantă”, trebuie considerate **cumulative**, și anume că ambele trebuie să fie îndeplinite⁵. În consecință, articolul 60 alineatul (4) impune autorității de supraveghere principale să sesizeze mecanismul pentru asigurarea coerenței al CEPD cu privire la chestiunea respectivă atunci când consideră că obiecția nu întrunește cel puțin unul dintre cele două elemente⁶.
11. CEPD recomandă cu convingere autorităților de supraveghere să își exprime obiecțiile și să facă schimb de informații prin intermediul sistemului de informare și comunicare instituit pentru schimbul de informații între autoritățile de supraveghere⁷. Acestea ar trebui să fie marcate în mod clar ca atare prin utilizarea funcțiilor și a instrumentelor specifice dedicate.

2 CONDIȚII PENTRU FORMULAREA UNEI OBIECȚII „RELEVANTE ȘI MOTIVATE”

2.1 „Relevantă”

12. Pentru ca obiecția să fie considerată „relevantă”, trebuie să existe o **legătură directă între obiecție și fondul proiectului de decizie în cauză**⁸. Mai exact, obiecția trebuie să **vizeze fie existența unei încălcări a RGPD, fie conformitatea măsurilor preconizate în ceea ce privește operatorul sau persoana împuternicită de operator cu RGPD**.
13. În consecință, obiecția exprimată îndeplinește criteriul relevanței atunci când, dacă i se dă curs, aceasta ar implica o modificare care ar conduce la o **concluzie diferită** în ceea ce privește existența unei încălcări a RGPD sau dacă măsurile preconizate în ceea ce privește operatorul sau persoana

⁵ A se vedea formularea de la articolul 60 alineatul (4) din RGPD.

⁶ În temeiul articolului 60 alineatul (4) din RGPD, autoritatea de supraveghere principală sesizează mecanismul pentru asigurarea coerenței menționat la articolul 63 cu privire la chestiunea respectivă, în cazul în care nu dă curs obiecției relevante și motivate.

⁷ A se vedea Regulamentul de procedură al CEPD.

⁸ Potrivit definiției din Oxford English Dictionary „relevantă” înseamnă „care se referă la subiectul în cauză sau are legătură cu acesta; în strânsă legătură cu subiectul sau punctul în cauză; pertinent pentru un lucru specificat” („*relevant, adj.*” *OED Online*, Oxford University Press, iunie 2020, www.oed.com/view/Entry/161893. Accesat la 24 iulie 2020).

împuțernicită de operator, astfel cum au fost propuse de autoritatea de supraveghere principală, respectă RGPD. Trebuie să existe întotdeauna o legătură între conținutul obiecției și o astfel de posibilă concluzie diferită, astfel cum se explică mai jos. Deși este posibil ca obiecția să semnaleze un dezacord cu privire la ambele elemente, chiar și existența unuia dintre acestea ar fi suficientă pentru a îndeplini condițiile pentru ca o obiecție să fie relevantă.

14. O obiecție ar trebui considerată relevantă numai dacă se referă la conținutul juridic și factual specific al proiectului de decizie al autorității de supraveghere principale. Exprimarea unor preocupări sau observații abstracte sau generale nu poate fi considerată relevantă în acest context. De asemenea, dezacordurile minore cu privire la formularea sau la raționamentul juridic, care nu se referă la posibila existență a încălcării și nici la respectarea RGPD de către măsurile preconizate în ceea ce privește operatorul sau persoana împuțernicită de operator, nu ar trebui să fie considerate relevante.
15. Raționamentul care stă la baza concluziilor la care a ajuns autoritatea de supraveghere principală în proiectul de decizie poate face obiectul unei obiecții, dar numai în măsura în care un astfel de raționament are legătură cu concluzia privind existența unei încălcări, dacă încălcarea RGPD a fost identificată corect sau dacă vizează respectarea RGPD de către măsurile preconizate și în măsura în care se atinge în întregime pragul prevăzut la articolul 4 punctul 24, astfel cum se descrie în prezentul document.

2.2 „Motivată”

16. Pentru ca obiecția să fie „motivată”⁹, aceasta trebuie să includă clarificări și argumente cu privire la **motivul pentru care este propusă o modificare a deciziei** (și anume, erorile juridice/factice din proiectul de decizie al autorității de supraveghere principale). De asemenea, trebuie să demonstreze **modul în care modificarea ar conduce la o concluzie diferită** cu privire la existența unei încălcări a RGPD sau la respectarea RGPD de către măsurile preconizate în ceea ce privește operatorul sau persoana împuțernicită de către operator.
17. Autoritatea de supraveghere vizată ar trebui să furnizeze argumente solide și justificate pentru obiecția sa, în special prin elaborarea unor **argumente juridice** (bazate pe dreptul Uniunii și/sau pe dreptul intern relevant, inclusiv, de exemplu, dispoziții legale, jurisprudență, orientări) **sau elemente factuale**, după caz. Autoritatea de supraveghere vizată ar trebui să prezinte faptul (faptele) pretinse a conduce la o concluzie diferită în ceea ce privește încălcarea RGPD de către operator/persoana împuțernicită de operator sau aspectul proiectului de decizie care, în opinia sa, este deficitar/eronat.
18. În plus, o obiecție este „motivată” în măsura în care poate să demonstreze **„în mod clar” importanța riscurilor pe care le prezintă proiectul de decizie**, astfel cum se descrie în secțiunea 3.2 de mai jos. În acest scop, obiecția trebuie să prezinte argumente sau justificări cu privire la consecințele emiterii deciziei fără modificările propuse în obiecție și la modul în care astfel de consecințe ar prezenta riscuri semnificative pentru drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate și, după caz, pentru libera circulație a datelor cu caracter personal în interiorul Uniunii.
19. Pentru ca o obiecție să fie motivată în mod corespunzător, aceasta ar trebui să explice în mod **coerent, clar, precis și detaliat motivele obiecției**. Aceasta ar trebui să stabilească, în mod clar și precis, **elementele esențiale** pe care autoritatea de supraveghere vizată și-a bazat evaluarea și **legătura dintre consecințele preconizate ale proiectului de decizie** (dacă acesta ar urma să fie emis ca atare) și **importanța riscurilor anticipate pentru drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate**

⁹ Oxford English Dictionary definește termenul „motivată” ca fiind „caracterizat de sau bazat pe un raționament; studiat cu atenție” („*motivat*, *adj.*.” OED Online, Oxford University Press, iunie 2020, www.oed.com/view/Entry/159078. Accesat la 24 iulie 2020).

și, după caz, pentru libera circulație a datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii. În plus, autoritatea de supraveghere vizată ar trebui să indice în mod clar care sunt părțile din proiectul de decizie cu care nu este de acord. În cazurile în care obiecția se bazează pe opinia potrivit căreia autoritatea de supraveghere principală nu a investigat pe deplin un aspect important al cazului sau o încălcare suplimentară a RGPD, ar fi suficient ca autoritatea de supraveghere vizată să prezinte astfel de argumente într-un mod concludent și justificat.

20. Autoritatea (autoritățile) de supraveghere vizată (vizate) trebuie să furnizeze toate informațiile (fapte, documente, argumente juridice) pe care se bazează pentru a-și prezenta argumentele în mod eficace. Acest fapt este esențial pentru delimitarea domeniului de aplicare al litigiului (potențial). Prin urmare, înseamnă că, **în principiu, autoritatea de supraveghere vizată ar trebui să urmărească să exprime o obiecție relevantă și motivată într-o singură cerere**, susținută de toate argumentele factice și juridice descrise mai sus. Cu toate acestea, **în termenul prevăzut la articolul 60 alineatul (4) din RGPD, autoritatea de supraveghere vizată poate furniza informații suplimentare referitoare la obiecția formulată și în sprijinul acesteia, ținând seama de necesitatea de a respecta criteriile potrivit cărora trebuie să fie „relevantă și motivată”.**

Exemplul 1: Autoritatea de supraveghere vizată prezintă o obiecție formală, dar câteva zile mai târziu furnizează autorității de supraveghere principale informații suplimentare prin intermediul sistemului de informare și comunicare cu privire la faptele cazului. Astfel de informații pot fi luate în considerare de autoritatea de supraveghere principală numai în măsura în care sunt furnizate în termenul prevăzut la articolul 60 alineatul (4) din RGPD.

21. Dacă este posibil, ca bună practică, obiecția ar trebui să includă **o nouă propunere de formulare** pe care autoritatea de supraveghere principală să o ia în considerare, ceea ce, în opinia autorității de supraveghere vizate, permite remedierea presupuselor deficiențe din proiectul de decizie. Acest lucru poate servi la o clarificare mai bună a obiecției într-un context relevant.

3 FONDUL OBIECȚIEI

22. Obiectul obiecției poate menționa dacă există o încălcare a RGPD și/sau dacă măsurile preconizate în ceea ce privește operatorul sau persoana împuternicită de operator respectă RGPD. Tipul de conținut va depinde de proiectul de decizie al autorității de supraveghere principale în cauză și de circumstanțele cazului.
23. În plus, obiecția formulată de autoritatea de supraveghere vizată va trebui să demonstreze în mod clar importanța riscurilor prezentate de proiectul de decizie în ceea ce privește drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate și, după caz, libera circulație a datelor cu caracter personal în interiorul Uniunii. Existența unei încălcări și/sau a unei nerespectări a RGPD de către măsurile preconizate ar trebui evaluată din perspectiva importanței riscurilor pe care proiectul de decizie, dacă rămâne nerevizuit, le prezintă pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate și, dacă este relevant, pentru libera circulație a datelor cu caracter personal.

3.1 Existența unei încălcări a RGPD și/sau conformitatea cu RGPD a măsurilor preconizate

3.1.1 Existența unei încălcări a RGPD

24. În primul caz, fondul obiecției va constitui un dezacord între autoritatea de supraveghere vizată și autoritatea de supraveghere principală dacă, în cazul faptelor avute în vedere, activitățile și

operațiunile de prelucrare efectuate de operator sau de persoana împuternicită de operator au condus sau nu la încălcarea (încălcările) RGPD și care este (sunt) mai exact încălcare (încălcările).

25. În acest context, termenul „încălcare” ar trebui interpretat ca „o încălcare a unei anumite dispoziții din RGPD”. Prin urmare, obiecțiile autorității cu privire la proiectul de decizie trebuie să fie justificate și motivate prin referire la dovezi și fapte, astfel cum au fost comunicate între autoritatea de supraveghere principală și autoritățile de supraveghere vizate („informațiile relevante” menționate la articolul 60 din RGPD). Aceste cerințe ar trebui să se aplice fiecărei încălcări specifice și fiecărei dispoziții specifice în cauză.

Exemplul 2: Proiectul de decizie prevede că operatorul a încălcat articolele 6, 7 și 14 din RGPD. Autoritatea de supraveghere vizată nu este de acord cu privire la existența unei încălcări a articolului 7 și a articolului 14 și consideră că există o altă încălcare a articolului 13 din RGPD.

Exemplul 3: Autoritatea de supraveghere vizată susține că autoritatea de supraveghere principală nu a luat în considerare faptul că derogarea privind activitățile domestice nu se aplică în cazul unora dintre operațiunile de prelucrare efectuate de un operator care implică utilizarea TVCI și, prin urmare, că nu există nicio încălcare a RGPD. Pentru a-și justifica obiecția, autoritatea de supraveghere vizată face trimitere la articolul 2 alineatul (2) litera (c) din RGPD, la Ghidul 3/2019 privind prelucrarea datelor cu caracter personal prin mijloace video și la hotărârea CJUE în cauza C-212/13 Ryneš.

26. O obiecție cu privire la existența unei încălcări a RGPD poate include, de asemenea, un dezacord cu privire la concluziile care trebuie desprinse din constatările investigației. De exemplu, obiecția poate preciza că constatările echivalează cu încălcarea unei dispoziții din RGPD, alta decât (și/sau în plus față de) cele deja analizate în proiectul de decizie al autorității de supraveghere principale. Cu toate acestea, este mai puțin probabil ca acest lucru să se întâmple atunci când obligația autorității de supraveghere principale de a coopera cu autoritățile de supraveghere vizate și de a-și comunica reciproc toate informațiile relevante, în conformitate cu articolul 60 alineatul (1) din RGPD, a fost respectată în mod corespunzător în perioada anterioară emiterii proiectului de decizie.
27. În anumite circumstanțe, o obiecție ar putea merge până la identificarea lacunelor din proiectul de decizie care justifică necesitatea unei investigații suplimentare din partea autorității de supraveghere principale. De exemplu, în cazul în care investigația efectuată de autoritatea de supraveghere principală nu acoperă în mod nejustificat unele dintre aspectele ridicate de reclamant sau care rezultă dintr-o încălcare raportată de o autoritate de supraveghere vizată, se poate formula o obiecție relevantă și motivată pe baza faptului că autoritatea de supraveghere principală nu a soluționat în mod corespunzător plângerea și nu a protejat drepturile persoanei vizate. În acest sens, trebuie să se facă o distincție între, pe de o parte, anchetele din proprie inițiativă și, pe de altă parte, investigațiile declanșate de plângeri sau de rapoarte privind posibile încălcări semnalate de autoritățile de supraveghere vizate. În procedurile bazate pe o plângere sau pe o încălcare raportată de o autoritate de supraveghere vizată, domeniul de aplicare al procedurii (și anume aspectele prelucrării datelor care ar putea face obiectul unei încălcări) ar trebui să fie definit în funcție de conținutul plângerii sau al raportului comunicat de autoritatea de supraveghere vizată: cu alte cuvinte, ar trebui să fie definit în funcție de aspectele abordate în plângere sau în raport. În cadrul anchetelor din proprie inițiativă, autoritățile de supraveghere principale și autoritățile de supraveghere vizate ar trebui să ajungă la un consens cu privire la domeniul de aplicare al procedurii (și anume, aspectele prelucrării datelor supuse controlului) înainte de inițierea oficială a procedurii. Același lucru este valabil, de asemenea, în cazurile în care o autoritate de supraveghere care se ocupă de o plângere sau de un raport al unei alte autorități de supraveghere, consideră că o anchetă din proprie inițiativă este, de asemenea, necesară pentru a aborda probleme sistematice de conformitate care nu se regăsesc în plângerea sau raportul specific.

28. Astfel cum s-a menționat mai sus, formularea unei obiecții ar trebui să fie considerată doar ca o ultimă soluție pentru a remedia o presupusă implicare insuficientă a autorității (autorităților) de supraveghere vizate în etapele anterioare ale procesului. Sistemul conceput de legiuitor sugerează că autoritățile de supraveghere competente ar trebui să ajungă la un consens cu privire la domeniul de aplicare al investigației într-o etapă anterioară.
29. Lipsa unor informații factuale sau a unei descrieri suficiente a cazului avut în vedere sau absența sau insuficiența evaluării sau a motivării (cu consecința că concluzia autorității de supraveghere principale din proiectul de decizie nu este susținută în mod adecvat de evaluarea efectuată și de dovezile prezentate, astfel cum se prevede la articolul 58 din RGPD) poate constitui, de asemenea, o obiecție legată de existența unei încălcări. Aceasta este condiția ca întregul prag prevăzut la articolul 4 punctul 24 din RGPD să fie atins și este posibil să existe o legătură între o astfel de analiză presupusă a fi insuficientă și constatarea unei încălcări/măsuri preconizate.
30. Este posibil ca o obiecție relevantă și motivată să ridice probleme privind aspectele procedurale în măsura în care acestea constituie situații în care se presupune că autoritatea de supraveghere principală a încălcat cerințele procedurale impuse de RGPD și acest lucru afectează concluzia formulată în proiectul de decizie.

Exemplul 4: Autoritatea de supraveghere a statului membru YY are competența de a acționa în calitate de autoritate de supraveghere principală pentru prelucrarea transfrontalieră efectuată de operatorul CC al cărui sediu principal se află în YY. Autoritatea de supraveghere competentă a statului membru XX informează autoritatea de supraveghere principală (YY) cu privire la o plângere depusă la autoritatea de supraveghere XX care afectează în mod semnificativ persoane vizate numai în XX, în temeiul articolului 56 alineatele (2) și (3) din RGPD. Autoritatea de supraveghere principală decide să trateze cazul.

Autoritatea de supraveghere XX decide să înainteze autorității de supraveghere principale un proiect de decizie în temeiul articolului 56 alineatul (4) din RGPD. Autoritatea de supraveghere principală elaborează un proiect de decizie în temeiul articolului 60 alineatul (3) din RGPD și îl transmite autorității de supraveghere vizate. Autoritatea de supraveghere XX este de părere că autoritatea de supraveghere principală nu și-a respectat obligația de a ține seama în cea mai mare măsură posibilă de proiectul de decizie prezentat de autoritatea de supraveghere XX atunci când și-a pregătit proiectul de decizie, în temeiul articolului 56 alineatul (4) din RGPD, deoarece nu prezintă motivele pentru care se abate de la proiectul de decizie înaintat de autoritatea de supraveghere XX.

Ulterior, autoritatea de supraveghere XX exprimă o obiecție relevantă și motivată în care prezintă argumente care precizează concluzia diferită la care ar fi ajuns proiectul de decizie dacă autoritatea de supraveghere principală ar fi urmat proiectul său de decizie, în ceea ce privește stabilirea unei încălcări sau stabilirea măsurilor preconizate în ceea ce privește operatorul și pentru a evita riscurile demonstrate pentru drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate și, dacă este cazul, pentru libera circulație a datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii.

31. O obiecție în temeiul articolului 60 alineatul (4) și al articolului 65 alineatul (1) litera (a) din RGPD nu aduce atingere dispozițiilor de la articolul 65 alineatul (1) litera (b) din RGPD. Prin urmare, un dezacord cu privire la competența autorității de supraveghere care acționează în calitate de autoritate de supraveghere principală de a emite o decizie într-un caz specific nu ar trebui să fie exprimat printr-o obiecție în temeiul articolului 60 alineatul (4) din RGPD și nu intră în domeniul de aplicare al articolului 4 punctul 24 din RGPD. Spre deosebire de obiecția formulată în temeiul articolului 60 alineatul (4) din

RGPD, CEPD consideră că procedura prevăzută la articolul 65 alineatul (1) litera (b) din RGPD este aplicabilă în orice etapă.

3.1.2 Conformitatea cu RGPD a măsurilor preconizate în proiectul de decizie în ceea ce privește operatorul sau persoana împuternicită de operator

32. În acest al doilea scenariu, fondul obiecției relevante și motivate echivalează cu un dezacord cu privire la măsura corectivă specifică propusă de autoritatea de supraveghere principală sau cu privire la alte măsuri preconizate în proiectul de decizie.
33. Mai precis, obiecția relevantă și motivată ar trebui să explice motivul pentru care măsurile preconizate în proiectul de decizie nu sunt în concordanță cu RGPD. În acest scop, CSA trebuie să prezinte în mod clar elemente factuale și/sau argumente juridice care stau la baza evaluării diferite a situației, indicând ce măsuri adecvate ar trebui luate de autoritatea de supraveghere principală și incluse de aceasta în decizia finală.

Exemplul 5: Operatorul a divulgat, fără temei juridic, date medicale sensibile ale reclamantului unei părți terțe. În proiectul de decizie, autoritatea de supraveghere principală a propus emiterea unei mustrări, în timp ce autoritatea de supraveghere vizată furnizează elemente factuale care demonstrează că operatorul se confruntă cu probleme grave și sistemice în ceea ce privește conformitatea sa cu RGPD (de exemplu, divulgă periodic datele clienților săi unor părți terțe fără un temei juridic). Prin urmare, autoritatea de supraveghere vizată propune să se impună un ordin de asigurare a conformității operațiunilor de prelucrare, o interdicție temporară de prelucrare a datelor sau o amendă.

Exemplul 6: Din cauza unei erori a unuia dintre angajații săi, operatorul a publicat pe site-ul său prenumele, numele și numerele de telefon ale tuturor celor 100 000 de clienți ai săi. Aceste date cu caracter personal au fost accesibile publicului timp de două zile. Întrucât operatorul a reacționat în cel mai scurt timp cu putință, eroarea a fost raportată și fiecare client în parte a fost informat, autoritatea de supraveghere principală a decis să emită o simplă mustrare. Cu toate acestea, una dintre autoritățile de supraveghere vizate consideră că, având în vedere amploarea încălcării securității datelor și impactul/riscul posibil al acesteia asupra vieții private a clienților, ar fi necesară impunerea unei amenzi.

34. Astfel cum se prevede la articolul 65 alineatul (1) litera (a) ultima teză din RGPD, decizia obligatorie a CEPD se referă la toate aspectele care fac obiectul obiecției, în special în cazul unei încălcări. Considerentul 150 a cincea teză din RGPD prevede că mecanismul pentru asigurarea coerenței poate fi utilizat, de asemenea, pentru a promova aplicarea consecventă a amenzilor administrative. Prin urmare, este posibil ca obiecția să conteste elementele invocate pentru calcularea cuantumului amenzi. În cazul în care evaluarea CEPD în acest context identifică deficiențe în raționamentul care a condus la impunerea amenzi în cauză, autoritatea de supraveghere principală va fi însărcinată să reevalueze amenda și să remedieze deficiențele identificate. Evaluarea CEPD cu privire la acest aspect ar trebui să se bazeze pe standardele comune ale CEPD care decurg de la articolul 83 alineatele (1) și (2) din RGPD și din Orientările privind calcularea amenzilor administrative.

Exemplul 7: autoritatea de supraveghere vizată consideră că nivelul amenzi avute în vedere de autoritatea de supraveghere principală în proiectul de decizie nu este eficace, proporțional sau disuasiv, astfel cum se prevede la articolul 83 alineatul (1) din RGPD, ținând seama de circumstanțele cazului.

3.2 Importanța riscurilor prezentate de proiectul de decizie în ceea ce privește drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate și, după caz, libera circulație a datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii

3.2.1 Semnificația expresiei „importanța riscurilor”

35. Este important să se țină seama de faptul că scopul activității desfășurate de autoritățile de supraveghere este acela de a proteja drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate și de a facilita libera circulație a datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii [articolul 4 punctul 24, articolul 51 și considerentul 123 din RGPD].
36. **Obligația de a demonstra importanța riscurilor pe care le prezintă proiectul de decizie (de exemplu, prin măsurile prevăzute în acesta sau prin absența unor măsuri corective etc.) pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate și, după caz, pentru libera circulație a datelor în cadrul Uniunii, îi revine autorității de supraveghere vizate.** Posibilitatea ca autoritățile de supraveghere vizate să furnizeze o astfel de demonstrație se va baza, de asemenea, pe gradul de detaliu al proiectului de decizie în sine și pe furnizarea inițială de informații de către autoritatea de supraveghere principală, astfel cum s-a subliniat mai sus la punctul 8.
37. „Riscul” este menționat în numeroase secțiuni ale RGPD, iar orientările anterioare ale CEPD¹⁰ îl definesc drept „un scenariu care descrie un eveniment și consecințele sale, estimate din punctul de vedere al gravității și al probabilității”. Articolul 4 punctul 24 din RGPD se referă la necesitatea de a demonstra „importanța” riscurilor prezentate de proiectul de decizie, și anume de a demonstra implicațiile pe care proiectul de decizie le-ar avea asupra valorilor protejate. Autoritatea de supraveghere vizată va trebui să facă acest lucru prin prezentarea unor argumente suficiente pentru a demonstra în mod explicit că astfel de riscuri sunt semnificative și plauzibile pentru drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate și, după caz, pentru libera circulație a datelor în Uniune. Demonstrarea importanței riscurilor nu poate fi dedusă din argumentele juridice și/sau factuale furnizate de autoritatea de supraveghere vizată, ci trebuie să fie identificată și elaborată în mod explicit în obiecție.
38. Ar trebui subliniat faptul că, deși o obiecție relevantă și motivată trebuie să demonstreze întotdeauna în mod clar importanța riscurilor prezentate de proiectul de decizie în ceea ce privește drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate (a se vedea secțiunea 3.2.2 de mai jos), demonstrarea riscurilor pentru libera circulație a datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii Europene este solicitată numai „dacă este cazul” (a se vedea secțiunea de mai jos 3.2.3).

3.2.2 Riscuri pentru drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate

39. Chestiunea în cauză se referă la impactul pe care proiectul de decizie, în ansamblul său, l-ar avea asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor vizate. Aceasta se poate referi la constatările autorității de supraveghere principale cu privire la stabilirea faptului dacă operatorul sau persoana împuternicită de operator a încălcat RGPD și/sau obligația de impune de măsuri corective.
40. Abordarea care trebuie utilizată la evaluarea riscului prezentat de proiectul de decizie nu este aceeași cu cea aplicată de un operator atunci când efectuează o evaluare a impactului asupra protecției datelor („EIPD”) pentru a stabili riscul unei operațiuni de prelucrare avute în vedere. Într-adevăr, obiectul evaluării este complet diferit: și anume, efectele produse de concluziile formulate de autoritatea de supraveghere principală, astfel cum figurează în proiectul său de decizie, cu privire la existența sau inexistența unei încălcări. Concluziile autorității de supraveghere principale pot implica adoptarea anumitor măsuri („măsurile preconizate”). Astfel cum s-a menționat anterior, autoritatea de

¹⁰ A se vedea, de exemplu WP 248 rev.01 Ghid privind evaluarea impactului asupra protecției datelor (DPIA) și determinarea posibilității ca prelucrarea să fie „susceptibilă să genereze un risc ridicat” în sensul Regulamentului (UE) 2016/67.

supraveghere vizată trebuie să demonstreze aceste riscuri ținând seama de proiectul de decizie în ansamblul său.

41. Considerentul 129 din RGPD clarifică faptul că „[c]ompetențele autorităților de supraveghere ar trebui exercitate în conformitate cu garanții procedurale adecvate prevăzute în dreptul Uniunii și în dreptul intern, în mod imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil și că fiecare măsură ar trebui să fie adecvată, necesară și proporțională în scopul de a asigura conformitatea cu dispozițiile prezentului regulament, luând în considerare circumstanțele fiecărui caz în parte, să respecte dreptul oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să îi aducă atingere și să evite costurile inutile și inconvenientele excesive pentru persoanele în cauză”.
42. Prin urmare, evaluarea riscurilor prezentate de proiectul de decizie pentru drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate se poate baza, printre altele, pe caracterul adecvat, necesar și proporțional al măsurilor avute în vedere (sau care nu sunt preconizate) în proiect, pe baza constatărilor legate de existența unei încălcări și a posibilelor măsuri de remediere stabilite de operator sau de persoana împuternicită de către operator.
43. În plus, riscurile în cauză se pot referi la impactul proiectului de decizie asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor vizate ale căror date cu caracter personal sunt prelucrate de operator sau de persoana împuternicită de operator, dar și la impactul asupra drepturilor și libertăților persoanelor vizate ale căror date cu caracter personal ar putea fi prelucrate în viitor și la posibila reducere a viitoarelor încălcări ale RGPD, în cazul în care faptele cazului o susțin.

Exemplu 8: Proiectul de decizie al autorității de supraveghere principale a concluzionat că principiul reducerii la minimum a datelor, consacrat la articolul 5 alineatul (1) litera (c) din RGPD, nu a fost încălcat de operator. Autoritatea de supraveghere vizată prezintă elemente factuale și argumente juridice în obiecția sa, arătând că activitatea de prelucrare desfășurată de operator a condus efectiv la o încălcare a articolului 5 alineatul (1) litera (c) din RGPD și argumentând că ar trebui emisă o mustrare împotriva operatorului. Pentru a demonstra importanța riscurilor pentru drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate, autoritatea de supraveghere vizată susține că lipsa unei mustrări pentru încălcarea unui principiu fundamental ar crea un precedent periculos, prin faptul că nu ar semnala necesitatea unei corectări a activităților de prelucrare a datelor ale organizației și ar pune în pericol persoanele vizate ale căror date cu caracter personal sunt și vor fi prelucrate de operator.

3.2.3 Riscuri pentru libera circulație a datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii Europene

44. În cazul în care obiecția se referă, de asemenea, la aceste riscuri specifice, autoritatea de supraveghere vizată va trebui să clarifice motivul pentru care aceasta este considerată a fi „aplicabilă”. În plus, o obiecție care demonstrează riscurile prezentate pentru libera circulație a datelor cu caracter personal, dar nu și pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate, nu va fi considerată ca îndeplinind pragul prevăzut la articolul 4 punctul 24 din RGPD.
45. Necesitatea de a evita restricționarea sau interzicerea liberei circulații a datelor cu caracter personal din motive legate de protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este reamintită în mod explicit în RGPD¹¹, care urmărește să introducă norme armonizate privind protecția datelor în întreaga UE și să permită libera circulație a datelor cu caracter personal în interiorul Uniunii, asigurând totodată un nivel ridicat de protecție a drepturilor și libertăților

¹¹ Articolul 1 alineatul (3) din RGPD.

fundamentale ale persoanelor fizice, în special a dreptului acestora la protecția datelor lor cu caracter personal.

46. Riscurile la adresa liberei circulații a datelor cu caracter personal în interiorul Uniunii pot fi create prin orice măsuri, inclusiv prin decizii ale autorităților naționale de supraveghere, care introduc limitări nejustificate în ceea ce privește stocarea datelor (de exemplu, dispoziții care obligă un operator să stocheze anumite informații într-un anumit stat membru) și/sau libera circulație a datelor cu caracter personal între statele membre (de exemplu, prin suspendarea fluxurilor de date sau impunerea unei limitări temporare sau definitive, inclusiv a unei interdicții privind prelucrarea).
47. De asemenea, libera circulație a datelor cu caracter personal în interiorul Uniunii poate fi periclitată atunci când se stabilesc așteptările (sau se impun cerințe) cu privire la modul în care își îndeplinesc operatorii obligațiile care le revin în temeiul RGPD, și anume astfel încât măsurile preconizate din partea operatorilor să fie legate de o anumită regiune din UE (de exemplu, prin cerințe specifice în ceea ce privește calificările).
48. În plus, libera circulație a datelor cu caracter personal în interiorul Uniunii poate fi, de asemenea, împiedicată dacă autoritățile de supraveghere emit decizii nejustificate de diferite în situații identice sau similare (de exemplu, în ceea ce privește sectorul sau tipul de prelucrare), deoarece lipsa uniformității ar pune în pericol condițiile de concurență echitabile din UE și ar crea situații contradictorii în cadrul UE, precum și un risc de alegere a unei instanțe mai favorabile. În acest sens, ar trebui să se țină seama de caracteristicile specifice naționale permise de RGPD în ceea ce privește anumite sectoare, cum ar fi asistența medicală, jurnalismul sau arhivele.